

Ἐπιθεώρησις. Ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν συντακτῶν τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἀναγράφονται τὰ ὄνδρατα γνωστῶν ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ δημοσίῳ συγγράφεων, οἵοι εἰσὶν οἱ κ. κ. Ἰούλιος Κλαρετῆ, Ἀραένιος Οὐσσάρι, Πέτρος Βερῆν, Προυδᾶνη κτλ. Ἡ Ἀρατολική ἐπιθεώρησις θὰ διαιρήσῃ εἰς δύο μέρη, ἔξι ὡν τὸ μὲν θὰ περιέχῃ μελέτας περὶ τῆς ἀνταποκρίσης φιλολογίας καὶ ἴδιως περὶ τῆς φιλολογίας τῆς Τουρκίας, Ἐλλάδος, Περσίας καὶ Ἀραβίας, τὸ δὲ δεύτερον μελέτας περὶ τῶν συγχρόνων γάλλων συγγράφεων καὶ ἀνταποκρίσεις ἐκ Περσίας.

Κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τῶν σχολείων τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος, τελεσθεῖσαν τῇ 30 Ἰανουαρίου, ὁ εὐπαιδεύετος διευθυντής τοῦ αὐτοῦ, Ἐλληνικοῦ Δυκείου κ. Δημ. Βενετολήκης ἀπήγγειλε λόγον «περὶ τῶν καθηκόντων τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα καὶ τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς», ἐπιτυγχῶς καὶ μετὰ καλλιεπίσιας ἀνάπτυξης τὸ σπουδαῖον τοῦτο παιδαγωγικὸν θέμα.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Τὸ τιμῆμα τῶν καλῶν τεχνῶν

ἐπιθυμοῦν νὰ συντελέσῃ ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀπανταχοῦ ἐλλήνων καλλιτεχνῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθημάτος παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἀπεράποιεν ἐκ τῶν ἐνόντων τὴν συγκρότησιν ἐλληνικῆς καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως γενησομένης ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη θέλει περιλαβεῖν ἔργα καλλιτεχνῶν ἐν Ἐλλάδi: ἀποκατεστημένων καὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐλλήνων καλλιτεχνῶν.

Διάφορα τμήματα τῆς ἔκθεσεως κατὰ τὰ εἰδή τῆς καλλιτεχνικῆς, ἀτινά περιλαμβάνουσιν, έσονται τὰ ἔξις:

ΓΡΑΦΙΚΗ (ἔλαιογραφία, υδρογραφία, ἰχνογραφία, μικρογραφία).

ΓΛΥΠΤΙΚΗ (περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἔυλογλυπτικῆς), **ΔΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ**.

ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑ, ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΑ, ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἐναρέεις τῆς ἔκθεσεως γενήσεται τὴν 21 προσεχοῦς Ἀπριλίου, ἡ διάρκεια δὲ αὐτῆς διάρκεια δεκαπενθήμερος.

Ἐκθέματα γίνονται δεκτὰ μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου.

Τὰ ἔξιδα τῆς ἀποστολῆς καὶ παραλαβῆς τῶν ἐκθεμάτων ἐπιβεβύνουσι τοὺς ἔκθετας.

Οἱ ἔκθεταις παρακαλοῦνται νὰ σημειῶσι τοὺς τίτλους τῶν ἔκτιθεμένων ἔργων, προστιθέντες καὶ τὴν ἀξίαν ἐκείνων, διστοιχίας, πάντα περιλαμβάνουσιν, έσονται τὰ ἔξης:

Πάσα αἴτησις πληροφορίας σχετικούμενης πρὸς τὴν ἔκθεσιν ἀπευθύνεται πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ τμήματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Φεβρουαρίου 1884.

Ο πρόεδρος Ο γραμματεὺς

Μ. ΜΕΛΑΣ

Γ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

NEA ΒΙΒΛΙΑ

Διατρεβὴ περὶ ἀστρον καὶ ἀπενευματίστον γραφῆς τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ N. B. Φαρδū τοῦ Σαμβοράκος. Ἐν Μασσαλίᾳ. Τύποις Barlatier — Feissart père et fils. 1884. Σελ. α' — ι' καὶ 1—21.

Εἰς τὰς μέχρι τούτου ἐκδοθείσας μελέτας περὶ τῆς νέας ἐλληνικῆς γλωσσῆς, δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν καὶ τὴν προκειμένην, δι' ἣς ἀποτελοῦται ὁ γράψυς νὰ παραστήσῃ ὅτι ἡ ἀποβολὴ τῶν τόνων καὶ τῶν πνευμάτων ἀπὸ τῶν λέξεων τῆς ἐλληνικῆς θέλει συντελέσεις εἰς τὴν εὐκολωτέρων αὐτῆς ἐκμάθησιν, ἀφαιρούμενης διὰ τῆς παραλείψεως αὐτῶν μικρῶν δυσκολούμενα ἐκ τῶν πκρεμβαλλομένων πολλῶν ἀλλων εἰς τὴν

Ἡ προαιρεσίς ἐν γένει, ἔξι ἡς ὥρμηθε διὰ τῆς γράψυς, τοῦ νὰ ὑποδειγμή διεύκολυντον τινὰ εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς ἐλληνικῆς, εἶναι ἀγαθή, δὲν ἐπιτυγχάνει δύμως τοῦ σκοποῦ του παντάπασιν εἰς τὸ μέρος ἐνθα δύποδεικνύεται αὐτῆς. Ἡ γνώμη τοῦ κ. Φαρδū δὲν εἶναι νέα. Γηρῆσαν πρὸ αὐτοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐκπονήστερά της λόγιοι: Ἐλληνες, διάσκαλοι: τοῦ γένους, οὔτινες ἐξέφρουν τοιαύτην γνώμων, προσέθισαν μάλιστα οὗτοι καὶ πολὺ περιττέρω, θελήσαντες νὰ καταργήσωσιν ἐν γένει τὴν ὄρθογραφίαν τῶν λέξεων μετὰ τῶν πνευμάτων. Ἐθεωρήσαν οὗτοι διὰ αἱ λέξεις καθίστανται γνωσταὶ διὰ τοῦ ἥχου

μάλον καὶ ἐπομένων ἐξήτησαν ν' ἀποκορωχίσωσιν ἐκ τοῦ ἀλφαριθμοῦ τὸ ν καὶ τὸ ω καὶ τὸ αἱ λόγου διφθόγγους οἱ, νε, ει καὶ αι, ἀλλ' ἡ γνώμη τῶν δὲν ἐνένετο ἀσπαστή, δι' οὓς λόγους δὲν εἶναι ἐνταῦθα ὡς τόπος ν' ἀναφέρωμεν, καὶ οὓς ἀλλως ἔκαστος ἐννοεῖ.

Πλανάτατι δὲ ὁ κ. Φ. νομίζω διὰ ἡ δυσκολία τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ἔγκειται μάνον καὶ μόνον ἐν τῇ ὄρθογραφίᾳ τῶν λέξεων· ἡ δυσκολία ἔγκειται ἐν γένει εἰς τὴν ἀρχαὶαν ἐλληνικήν, ἡτις καὶ μόνη χρησιμεύει, ὡς ἔχει παρ' ἡμῖν ἡ διδασκαλία τῆς γλωσσῆς, εἰς τὴν σπουδὴν τῆς νέας, ἡ ἐκμάθησις δὲ τῆς ἀρχαὶας, ὡς ὑμολογεῖται ἐν τῷ φυλλαδίῳ του πολλάκις κρόνον πολὺ, διτις, ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀπόκτησιν ἀλλων γνώσεων πρακτικῶν, χρησιμών εἰς τὸν βίον. Τὸ πρᾶγμα δύναται μόνον νὰ διορθωθῇ, ἐν μεταβληθῆ τὸ σύστημα τῆς διδασκαλίας καὶ ὡς τρόπος καὶ ἡ μεθόδος ἐν γένει. Πλάσα δὲ μετασθολὴ τῆς ὄρθογραφίας οὐδὲ πρόποδα στοιχεῖον οὐδὲ κατορθωθῆ, οὐδὲ προσθέτει κέρδος τι καὶ εὐκόλιαν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς γλωσσῆς.

Διὰ τοῦτα δὲν τὸν φυλλαδίου τούτου, καὶ τῆς ἰδιορρύθμου γνώμης τοῦ γράψαντος αὐτοῦ, διτις, ὡς ἐν τέλει γράψει, εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐπιχειρημάτων του μετεχειρίσθη τὸν «απλουστατὸν τροπὸν του σκεπτεσθαι». Εἴμενα δὲ βέβαιοι διὰ ἀνέστηση τὸν ἐμβριθέστερον καὶ σπουδαιότερον, δὲν ἔθελε προδῆ εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ φυλλαδίου του.

Νέα Ἀριθμητικὴ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐλληνοπαίδων ὑπὸ Δημ. Σ. Ζαλούχου, καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν. Βιβλίο πρώτη, περιλαμβάνουσα τὰς τέσσαρας πράξεις τῶν ἀκεραιῶν καὶ δεκαδικῶν ἀριθμῶν καὶ τὸ μετρικὸν σύστημα μετὰ 480 προβλημάτων καὶ γυμνασμάτων. Δασάνη Α. Σ. Ἀγαπητοῦ. Ἐν Πάτραις, 1884. Σελ. 242.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

15 Φεβρουαρίου, "Παρασκευή.

Ἀναλαμβάνομεν τὸ νῆμα τῆς ἐθελομαδιαίας λογοδοσίας μας ἔξι οὐ σημείου κατελίπομεν αὐτὸν τὴν παρελθοῦσαν Παροκενήν. Καὶ τὸ σημεῖον ἡτο κρίσιμον, ἀφοῦ ἡ κρίσις ἡ πολιτικὴ παρετένετο, παρατείνουσα συνάμα τὰς ἐν ταῖς δόδοις ἐπιδείξεις, τὰς ἐν ταῖς αἰθουσαῖς διασκέψεις, τὰς εἰκασίας, καὶ τὴν ἀδεβαιότητα. Παντεῖκαι φῆμαι ἐκυκλοφόρουν, αἰματοχυσία: ἡ πειλοῦντο, πολειροκίαι, ἔξοδοι: καὶ ἀλλασσει προδειγμάτων, οἱ πολεῖται προσέδελεπον δυσπίστως ἀλλήλους, καὶ ὁδόν, καὶ τὸ φαιδρὸν «τι ἔχει νὰ γεινά». Ήπειρ ἀπεπειράθη τινες νὰ καθιερώσωσιν ὡς λόγιον εἰς τὰς ἐφεστείας ἀπόκρεων, ἡρύνετο υπὸ πάντη αἱλοίαν ἐποψίων ἀγνόστων προσδοκίας. Ἄλλ' ἥρκεσε νὰ κατατελῇ πάπαν υπερβασίαν ἐν τῇ ἔκδηλωσει τῶν πολιτικῶν φρονημάτων καὶ χαματερούς νὰ αποδέσῃ τὸν φόβον, καὶ τὰς προσδοκίας ἡ ἀνὰ τὰ κεντρικῶτερα μέρη τῆς πρωτευόσησης ἐπιβλητικὴ παρουσία τοῦ στρατοῦ. Καὶ ἐτέθη μεν ἀνεξιοπαθῶς ἡ πόλις πατσᾶ υπὸ στρατιωτικὴ ἐπιτήρησιν, ὡς ὑπόπταις, καὶ ἐθεωρήθη ὑπὸ τινῶν μὲν ἐγκληματικὸν τὸ μέτρον, υπὸ τινῶν δέ μάταιον, ἀλλ' ἵσαν καὶ οἱ εἰς αὐτὸν ἀποδεικνύοντες τὴν ὄλως ἀκίνδυνον καὶ πανηγυρικὴν ἰδέατη τῶν ἐπιδέξεων τῆς παρελθούσης Παροκενῆς. Ηρύπων εὐχῆς ἔργον ἔθελεν εἶναι η παράταξης τῆς ἔνικης δυνάμεως εἰς σοβαρούτερα περιστάσεις καὶ διὰ φιλοτιμοτέρους ἀγῶνας: ἀλλὰ τὴν ἰδέαν τῆς τάξεως ἐξεπροσώπει αὐτη. Οταν τὸ παιδίον ἐξακολουθεῖ αἴτατον καὶ μὴ προσέχον εἰς τὰς παρακλήσεις καὶ νουθεσίας τῆς μητρός, ἡ φόνησις ἐπιβλλει τέλος εἰς τούτην νὰ μεταμφραθῇ πρὸς στιγμὴν εἰς τὸν παρομιώδη ἀράπτη, δηπος διὰ τοῦ φόβου κατατείγαστη τὸ θορυβοῦν τέκνον.

Καὶ οὗτος ἡ διαδήλωσις τῆς Παροκενῆς περιελάμβανεν εὐάριθμον, ἀλλ' ἀξίαν λόγου διωσθῆται τὸ διαστήμα της μητρός, κατὰ δύο τοὺς μόνους ἐντελεστέρα καὶ ζωηροτέρα τῶν προσφορώντων πρὸ τοὺς νόμους τῆς ἀρμονίας, καὶ κατὰ τὴν πληθὺν τῶν σημικῶν, τῶν πλείστων ἐκρρεστικῶν εἰς πειράζων.

Αἱ σημαῖαι τῶν συντεχνιῶν ἐνθυμιζοῦσι τὰ τηλεγραφήματα τῶν ἐπιχειριῶν, τὰ ὀποῖα τὰς ἡμέρας ταῦτα ἐπλή-